

[Ole Espersen]

urimeligt høje retsafgifter er godt på vej til at gøre borgernes adgang til domstolene illusorisk.»

Det er overordentlig skarpe ord, og man kan se af artiklen, at det er ord, der er fremkommet efter lang tids forsigtig tavshed, som Bitsch imidlertid ikke mener at domstolene længere bør holde sig til.

Dette er en ulykkelig udvikling, synes vi. Og udviklingen illustreres af den behandling, vi i dag har været vidne til, og hvor jeg er enig i den kritik, som vores og SF's ordfører er fremkommet med. Vi synes ikke, den udvikling kan fortsætte. Domstolene synes det heller ikke. Jeg håber, at der er et flertal i Folketinget, der heller ikke synes det, men det vil vi gerne give Folketinget lejlighed til at drøfte, og vi har derfor besluttet, at vi ved starten af næste samling vil anmelde en forespørgsel her i Tinget, hvis tema skal være: Domstolenes ressourcer, borgernes adgang til domstolene og Justitsministeriets samarbejde med domstolene.

Justitsministeren (Engell):

Først til fru Lissa Mathiasen. Jeg skal ikke gentage det, jeg sagde i mit første indlæg, som jeg synes ret præcist beskrev den situation, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har bevæget sig ind i i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag. Det har været en helt naturlig procedure, at vi har udarbejdet ændringsforslag i takt med de hørings svar, der er fremkommet, og i takt med, at vi har følt, at der var grundlag for at lytte til de forskellige råd, der blev givet.

Der har været god tid til drøftelser; der har været god tid til en gennemgang af lovforslaget, både en teknisk gennemgang og en gennemgang af de indsigelser, der er kommet fra forskellige instanser, men det valgte man altså at gå uden om, måske i en forventning om, at regeringen ikke var i stand til at samle et flertal for lovforslaget. Men jeg må sige, at dér forregnede man sig, og jeg er glad for, at andre partier udviste ansvarlighed i en situation, hvor især Socialdemokratiet blot valgte at stå af.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg har fuld respekt både for Dommerforeningen og for domstolene – selvfølgelig da – men jeg må også understrege, at det forslag, vi her behandler, jo – hvilket fru Lissa Mathiasen forbigik – hviler på et EF-direktiv. Vi har nogle europæiske for-

pligtelser, og EF-direktivet har været ude til en omfattende høring, i flere omgange i øvrigt, og det har selvfølgelig også haft betydning for udformningen af det forslag, vi har fremsat.

Hr. Ole Espersen havde et – synes jeg – mærkværdigt indlæg. Det lovforslag, vi behandler her, handler om kreditaftaler og ikke om domstolenes forhold. Jeg ser frem til den forespørgselsdebat, Socialdemokratiet har bebudet til efteråret.

Jeg skal i øvrigt ikke kommentere hr. Ole Espersens indlæg, blot sige, at jeg oplever bestemt ingen krise i forholdet mellem domstolene, Dommerforeningen og Justitsministeriet, som hr. Ole Espersen beskrev; jeg er forundret over hans udtalelser.

Så vil jeg sige vedrørende høringsproceduren, at det naturligvis vil være sådan, at der i forbindelse med udarbejdelse og fremsættelse af en lang række lovforslag vil være en forudgående høringsprocedure. Der kan også være lovforslag, hvor man må skønne, at det er vigtigt, at der reageres hurtigt, og i disse tilfælde fremsættes et forslag, der så efterfølgende går ud til en høring, eller som i denne situation, hvor der, samtidig med at lovforslaget går til første behandling, gennemføres en høringsrunde, og derefter udarbejdes der ændringsforslag i overensstemmelse med, hvad der skønnes at være ret og rimeligt i forhold til de indsigelser og kommentarer, der fremkommer.

Jeg mener ikke, at man på forhånd skal afskære sig fra at sende et lovforslag til høring, det bør da ingen minister gøre, og det ville også være en underlig behandling i forhold til Folketinget. Der kan være situationer, hvor et lovforslag fremsættes og går til behandling i Folketinget, samtidig med at det sendes til høring hos forskellige instanser.

Der må kort sagt være forskellige muligheder. I denne sag valgte vi – også under hensyntagen til de tidsfrister, der var i forhold til EF – at fremsætte et lovforslag, der så gik til høring, og de mange ændringsforslag er et udtryk for, at vi under behandlingen har lyttet til en række af de kommentarer og synspunkter, som er fremkommet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget